

За любовта... и други желания

Списък с желания за новата година:

1. По възможност да умра
2. По възможност да умра бързо
3. Стискам палци да умра и безболезнено
4. Да си довърша гоблена

Боже, какви глупости съм писала миналата година и каква депресарка съм била. Нормално е на 81 години от време на време да ми се мяркат мисли за смъртта, ама чак пък толкова драматично. Гледай как се променят нещата за една година. Изглежда малко - какво са 365 дни - но понякога е достатъчно, за да ти промени всички представи, да преобърне живота ти.

Осемдесет години не ми се е живееело, така или иначе. Почти век имах всичко и не беше достатъчно. Десетилетия минаха в търсене на нещо, на някого. Лутах се между чувството, че това, което търся, не съществува, и усещането, че аз, все пак, го заслужавам. Обществото все ме караше да приемам малкото зло като практически решение, за да се предпазя от голямото евентуално зло. И аз ги слушах понякога. Викам си - че това е цяло общество, милиони умове, сигурно знаят по-добре от един мозък.

Не спряха да ги трясат тези врати. И мъртвите от гроба ще вдигнат с тази шумотевица, но на кой ли му пука. Омръзна ми да ми прекъсват сутрешния ритуал по житейско медитиране.

А малкото зло се усеща като да стоиш във ваната си и да мечтаеш за море. Не, че ѝ има нещо. Но ваната си е вана. А морето си е море. И завинаги ще стоиш заключен между тесните ѝ брегове.

Но животът, както морето, се оказва напълно непредвидим - и ето ме, влюбена на 81 години за първи път, като пълен идиот. Защо всичко е толкова сложно. Не можах ли да се влюбя в двамата си съпрузи просто. Щеше да е толкова по-удобно. За какво ми е това сега, като нито тялото ми е подходящо за забавление, нито паметта ми да ги съхрани за дълго.

Първият път, когато усетих това чувство, мислих, че влизам във втора менопауза, после разбрах, че тези топли вълни са всъщност топлината, която се разлива по тялото ми, когато погледите ни се срещат. И как се изчервявам като ученичка. И как само искам да му дам ябълковия си пай за обяд, защото знам, че обича. И мисля само за допира на

кожата му, докато слушаме поезия в старческия дом. И почти превкусвам топлите слънчеви следобеди под цъфналите череши, как ще съм красива за него и как ще светят очите му в меките последни златни лъчи.

Оф, стига, пак се разсеях. Какво бях тръгнала да правя. А... да - новите желания. Какво да си пожелаю за новата година. Ами... какво. Още поне малко от същото:

1. По възможност да живея
2. По възможност да живея дълго
3. Докато живея — да обичам
4. Пък майната му на гоблена